

Γράφει ο **Πάνος Δαμέλος**

Πρόκειται περί πολύ θλιβερής ιστορίας, αλλά επίσης είναι και πολύ σοβαρή για να μη μας απασχολήσει. Στη μεγάλη εικόνα μόνο κακό κάνει, δείχνει ότι η ήττα του ευρύτερου “αντιμνημονιακού” χώρου αντί να αντιστρέφεται μετατρέπεται σε σήψη.

Με ανήθικες επιθέσεις, ψέματα και ξεκατίνιασμα μπορεί να “ντουρώσεις” και να συσπειρώσεις κάποιους, αλλά ο πολύς κόσμος απλά αηδιάζει και στρέφεται ακόμα περισσότερο στην ιδιώτευση. Σε ένα δεύτερο επίπεδο πάντως έχει μια χρησιμότητα, επειδή πλέον βλέπουμε ποιος είναι ποιος, την εντιμότητα ή τα κριτήριά του.

Η απάντηση του Unfollow εξηγεί πολλά και είναι χρήσιμη σε όποιον-α θέλει να κατανοήσει το παρασκήνιο (επίσης γίνεται κατανοητό το γιατί γνωστοποιούνται τώρα όλα αυτά, εφόσον εκκρεμούσε ο συμβιβασμός με τον Μελισσανίδη για την αγωγή του). Δεν θα την αναρτήσω όμως -όποιος θέλει τη βρίσκει άλλωστε εύκολα- γιατί νομίζω ότι το πολύ “παρασκήνιο” είναι απωθητικό και αποπροσανατολίζει, ενώ πρέπει να κρατήσουμε δύο πράγματα:

Το γεγονός μιας συκοφαντικής επίθεσης από θέση ισχύος, με διαστρεβλωμένα στοιχεία, απέναντι σε ανθρώπους που, ακόμα κι αν δεν ήταν αυτοί που είναι, ακόμα κι αν δεν ήταν αγωνιστές που επί δεκαετίες έχουν βρεθεί στο πλευρό όποιου αδικείται, είναι πολύ απλά άνθρωποι που κατηγορούνται άδικα. Και φυσικά τα πολιτικά συμπεράσματα που πρέπει να βγουν από αυτή τη θλιβερή επιλογή της κας Κωνσταντοπούλου.

Το τι άποψη έχει ο καθένας για αυτούς που κατηγορήσε χθες η κα Κωνσταντοπούλου από την τηλεόραση του ΣΚΑΙ ως **“λαμόγια της αριστεράς”** είναι δευτερεύον και υποκειμενικό. Το γεγονός είναι ότι υπάρχει μία καταγγελία από το μηχανισμό της Πλεύσης Ελευθερίας, ότι μεσολάβησαν για να δωροδοκήσουν στέλεχος της Πλεύσης Ελευθερίας υποσχόμενοι “ΤΑ λεφτά”.

Από τον διάλογο που δημοσίευσε η Δ. Κουτσούμπα όμως (στον οποίο θα αναφερθώ όσο πιο περιληπτικά μπορώ, απλά για να φανεί το μέγεθος της διαστρέβλωσης), και ο οποίος διάλογος ουδέποτε διαψεύστηκε, φαίνεται πως ρώτησε τον κ. Σιγάλα (επαγγελματία τραγουδιστή), με τον οποίο είχε φιλικές σχέσεις, αν ξέρει κάποιον που να κάνει μαθήματα ορθοφωνίας, αφού ο ίδιος δεν ήθελε. Και του ζήτησε να προτείνει κάποιον που να είναι καλός και “να έχει ανάγκη ΤΑ λεφτά”. “ΤΑ λεφτά” λοιπόν ούτε προορίζονταν για τον κ. Σιγάλα, ούτε και επρόκειτο περί πακτωλού χρημάτων - το “ΤΑ” δεν ήταν για έμφαση, όπως παρουσιάζεται στην καταγγελία Καραναστάση-Κωνσταντοπούλου, αλλά προϊόν αυτόματης διόρθωσης από το κινητό, όπως μπορεί να καταλάβει ο οποιοσδήποτε βλέποντας ολόκληρη τη φράση και όχι απομονωμένη.

Μιλάμε λοιπόν για μία ανήθικη και αστήρικτη επίθεση λασπολογίας με στρεβλά στοιχεία. Και μάλιστα όταν βγαίνει και μιλάει για **“δημόσιο υπάλληλο που μεταφέρει μαύρο χρήμα”**, πράγμα που ουσιαστικά σημαίνει από πειθαρχικό μέχρι απόλυση. Αν, στο κάτω κάτω, η κ. Κωνσταντοπούλου μπορούσε να στοιχειοθετήσει όντως υπόθεση δωροδοκίας, ποιος αμφιβάλλει ότι θα είχε ακολουθήσει τη δικαστική

οδό;

Από εκεί και πέρα, για τα πολιτικά συμπεράσματα. Θα στεναχωρηθούν κάποιοι που ήθελαν μέτρωπο όλων των αντιμνημονιακών δυνάμεων, ή που πίστευαν ότι χρειάζεται και η Ζ. Κωνσταντοπούλου λόγω επικοινωνιακού χαρίσματος (που πχ ο Π. Λαφαζάνης εμφανώς δεν έχει), αλλά σας έχω νέα: Δεν θα γίνει τέτοιο μέτρωπο γιατί η ίδια η Κωνσταντοπούλου δεν θέλει. **Άλλού έχει αποφασίσει να απευθυνθεί** και όχι στο **“αριστεροχώρι”** που έλεγαν και οι συριζαίοι.

Τι είπε χτες στον ΣΚΑΙ; Ότι δεν είναι αρνητική στις συνεργασίες, αλλά ότι είναι πρόβλημα το ότι ΛΑΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν τέτοια **“λαμόγια”**. Ξέρει φυσικά ότι ούτε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ούτε η ΛΑΕ θα... διώξουν στελέχη τους με βάση στρεβλές κατηγορίες και επειδή η Κωνσταντοπούλου αποφάσισε ότι είναι “λαμόγια”! Οπότε, τι λέει η Κωνσταντοπούλου; Η αριστερά έχει λαμόγια και γι’αυτό δεν συνεργάζομαι, μόνο εγώ είμαι έντιμη. Στην ουσία, σε συνδυασμό και με την έλλειψη πολιτικού προγράμματος που χαρακτηρίζει το κόμμα της, απευθύνεται σε όσους δεν πιστεύουν σε συλλογικότητες και πολιτικά σχέδια αλλά ψάχνουν κάποιον αρχηγό που να τα λέει “τσεκουράτα” για να τον εμπιστευθούν τυφλά.

Πολλά τα παραδείγματα τέτοιων μορφωμάτων στην Ελλάδα της κρίσης, που η πολιτική τους αφήγηση περιορίζεται στο **“όλοι είναι προδότες, μόνο ο/η .... θα μας σώσει”**. Και φυσικά χτυπώντας τα **“λαμόγια της αριστεράς”** γίνεται πιο προσεγγίσιμη σε μεγάλο κομμάτι αυτού του κοινού, που μπορεί πχ να μην έβλεπε με καλό μάτι και τη συμπόρευσή της με τον ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα χρόνια.

Από όλο αυτό λοιπόν θα γίνει εκ των πραγμάτων ένα (ακόμα!) “ξεκαθάρισμα” στον κόσμο της αριστεράς, λες και δεν ήμασταν ήδη λίγοι μετά τη λαίλαπα του ΣΥΡΙΖΑ. Με την κ. Κωνσταντοπούλου πλέον μας χωρίζει άβυσσος, όχι μόνο **πολιτικά** αλλά και σε επίπεδο **ήθους** και **πρακτικής**. Όσοι ακόμα ψάχνουν τον “χαρισματικό ηγέτη” που θα μας βγάλει από το αδιέξοδο, θα απογοητευτούν για άλλη μια φορά οικτρά - ή θα την ακολουθήσουν στην κατηφόρα της. Το ερώτημα είναι το εξής: οι υπόλοιποι, όσοι και όσες πιστεύουμε στη συλλογικότητα, πιστεύουμε σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, που δεν μας νοιάζει ούτε να γίνουμε αρχηγοί ούτε να βρούμε αρχηγό και ξέρουμε πως η μόνη διέξοδος από την κρίση υπέρ των πολλών περνάει μέσα από τη ρήξη με ευρώ, ΕΕ και χρέος, χωρίς μισόλογα και ψέματα, τι κάνουμε; Γιατί όλο και περισσότερο φαίνεται ότι τα υπάρχοντα σχήματα και πολιτικά σχέδια δεν αρκούν για να αντιστραφεί αυτή η εικόνα αποσύνθεσης - και η θλιβερή εξέλιξη της Κωνσταντοπούλου είναι μάλλον σύμπτωμα και συνέπεια αυτής της αποσύνθεσης και της έλλειψης σχεδίου παρά “μεμονωμένο περιστατικό”. **Quo vadis, αριστερά;**